

saa længe er det de stærke og afgjorte, der kan være med; men det forekommer mig, at nu er det haarde Arbejde gjort, og Kvindesagen er som en bred Flod ledet ind i et Leje, hvorfra den kan overrøse tørre Egne og bringe Frugtbarhed vidt omkring. I Virkeligheden burde alle danske Kvinder kunne enes om at staa sammen i den store Fællesopgave at styrke vort svækkede Samfund og derfra føres videre ud i den Verdens Genrejsning, som er henlagt til vor Slægt.

Hos Edith Picton-Turbervill kan hentes Mod og Kræfter. Hun ser med Tillid hen til Kvindernes Evne til at bringe Lægedom, men ogsaa med Bekymring, det er store Fordringer, der stilles nu da Rettighederne er givet.

For hende staar det uigendriveligt, som Verdens Genrejsning kun kan lykkes paa Kristendommens Grund — Bjergprædiken blev givet, siger hun, som et Ideal af Statsmandskunst, ikke blot til Trøst og Formaning for den enkelte. Og hun slutter sin inspirerede Bog saaledes: (gengivet i Clara Thue Ebbells Oversættelse).

»Ruskin paapeker, at i alle Shakespeares skuespil er det en mands daarskab eller daarlighed, som fremkalder katastrofen, men der, hvor det blir nogen redning i det hele, er det en kvindes godhet og visdom, som gjør det, — ellers er der ingen. Ruskin var dogmatisk i sin forkyndelse og havde ikke ret bestandig, men her fremholder han en kjendsgjerning, enten Shakespeare lægger nogen dybere betydning i det eller ikke. Det er let at si denslags ting, og kvinden med sine kræfter løst maa først vise, hvad hun duer til; men det forholder sig ganske sikkert saa, at folk av alle klasser ser mot kvinden i vore dage og venter med haab, næsten gripende tillidsfuldt, at hun skal bøte nogen av tidens onder. Saa stor en opgave ligger foran hende, at hun bare kan haabe at fylde den ved alle kristnes tro

og bøn. Naar vi forstaar, hvad kvinderne nu kaldes til at utrette, det krav, som stilles til deres nyløste kræfter, — maa vi saa ikke allesammen se i Viktoria-tidens pionérkamp, den hellige aandts bevægelse, som beredte dem for det hverv, som ligger foran os idag? De som med manglende forstaaelse hindret kvindens fremgang i fordums dage, visste lite, at de kjæmpet mot en kommende kraft, som paa et kritisk tidspunkt i verdenshistorien vilde prøve at tilveiebringe en ny tingenes tilstand i harmoni med Kristi lære. Med beretningen om, hvad kvinder har utrettet, tør vi føle os tryg paa, at kvinderne kommer til at bruke sin magt til at bygge op en ny verden, ikke indrettet for overmennesker, — det er ikke det, som menneskene kræver, men noget langt enklere, — en verden, som passer for menneskelige væsner, som — trods alt som sies i motsat retning, — har en uheldelig længsel efter at forbinde sit liv med Gud og gi alle sine barn anledningen til at ha lykkelige tanker om ham. Mænd eller kvinder kan fremme eller hindre det, eftersom de gir eller holder tilbake sin sympati, sine tanker, sine bønner.«

*

Anm. Ogsaa fra anden Side foreligger der Udtalelser af engelske Forfattere, der giver et lyst og smukt Syn paa Kvindesagens Stilling til Fremtidens Opgaver. Saaledes har der i nogle af de sidste Numre af Nylænde været aftrykt Udtalelser, der peger i samme Retning. Forfatteren er en engelsk Naturvidenskabsmand Benjamin Kidd. Jeg havde haabet i denne Artikel ogsaa at gøre vore Medlemmer delagtig i hans Synspunkter, men jeg frygter, at Læserne er af den Mening, at jeg selv uden disse har stillet store Fordringer til deres Taalmodighed. Kidds-Synspunkter forekommer mig højstemte og til Tider naive, men kan ikke desto mindre være gode til Opmuntring; Uddrag af dem skal fremkomme i næste Nummer af Bladet.

O. K. S.

Kvinder som Nævninge.

Paa Fællesmødet i Vejen rejstes — som Medlemmerne vil vide — Spørgsmaalet om, hvorledes Dansk Kvsf. kan medvirke til, at der opnaas en bedre Beskyttelse mod de mange Sædelighedsforbrydelser, særlig mod Børn, og Fællesmødet vedtog enstemmigt, at Dansk Kvindesf. skulde optage et Arbejde i denne Retning.

Siden da er der afholdt et stort Antal Møder i Kredsene med Foredrag om dette Emne.

Paa det Fællesstyrelsesmøde, som fulgte efter Fællesmødet, drøftedes Spørgsmaalet meget indgaaende, og der var i Fællesstyrelsen Enighed bl. a. om, at et af Ledene i vore Bestræbelser maatte være Arbejdet for, at saa mange kvindelige Nævninge som muligt kommer til at sidde i de Nævningeting, som træder sammen, naar der skal dømmes i disse Sager.

Ved saadanne Domme maa den kvindelige Synsmaade, det særligt kvindelige Element, efter Dansk Kvindesamf.s Opfattelse, mindst af alt mangle eller udviskes. Og dette sker, naar Kvinder ikke i tilstrækkelig Grad repræsenteres imellem Nævningene, enten fordi der findes for faa paa Listerne, eller fordi de udskydes af Akteur eller Defensor.

For at opnaa det, vi ønsker, vil det være nødvendigt, at der paa selve Nævninge-Grundlisterne optages mange Kvinder, og at disse ikke uden Nødvendighed — og navnlig ikke, fordi de er Kvinder — udskydes, naar Nævningene udtages.

Fællesstyrelsen vedtog da:

1) at rette Henvendelse til Justitsministeren om at henstille til de paaagældende Myndigheder ikke at udskyde Kvinder, naar Sædelighedsfor-

brydere skal dømmes, blot fordi de er Kvinder; Henvendelsen, der har været aftrykt her i Bladet, blev velvilligt modtaget, og vi fik Løfte om Ministerens fulde Støtte. Med Hensyn til denne Side af Sagen vilde vi bede Kredsene om at lade Fællesstyrelsen eller Forretningsudvalget vide, naar en saadan Udskyden af en Kvinde er sket, samt saa vidt muligt Grunden dertil.

Endvidere vedtoges det:

2) at Dansk Kvsf. gennem sine Kredse skulde rette Henvendelse til de flest mulige Sogneraad, Kommunalbestyrelser o. l. om at faa udtaget Kvinder som Nævninge.

Forholdet er nu det, at der i hver Kommune udpeges et Antal Nævninge til Optagelse paa „Grundlisten“, og et større „Grundliste-Udvalg“, bestaaende af Repræsentanter for Kommuner-